

Lovforslaget henvistes i folketinget til et udvalg, der ligeledes fik et fra kommunistisk side fremsat lovforslag om forøgede ydelser til rentemodtagerne til behandling.

I betænkningen indstillede et flertal (udvalgets socialdemokratiske og radikale medlemmer) lovforslaget til vedtagelse med de ændringsforslag, som fremgår af det foregående. De ændringsforslag, der angik forhøjelsen af rentens grundbeløb fra 1. april 1954, var tiltrådt af hele udvalget, mens venstres og det konservative folkepartis udvalgsmedlemmer stillede underændringsforslag til de alene af flertallet tiltrådte ændringsforslag til § 1 og § 2 (jfr. nedenfor).

I udvalgsbetænkningen hedder det:

„Udvalget har særlig drøftet spørgsmålet om den bestående forskel i *rentens størrelse i de 3 kommunegrupper* og har fra socialministeren modtaget de som bilag til betænkningen optrykte oplysninger til belysning af spørgsmålet.

Efter at forskellige muligheder for en delvis udligning har været overvejet, har ministeren fremsat ændringsforslag, der tager sigte på i et vist omfang at udligne den nu bestående forskel i rentens størrelse henholdsvis i kommunegruppe I, kommunegruppe II og kommunegruppe III.”

Udgifterne ved lovforslagets gennemførelse i den ændrede skikkelse var anslået til 39 mill. kr. i 1953—54 (til eengangsbeløb) og 20 mill. kr. årligt efter 1. april 1954 (til forhøjelse af grundbeløbene). De 39 mill. kr. skulle afholdes fuldtud af statskassen.

Mindretallet (venstre og det konservative folkeparti) gør gældende, at det beløb, ministeren stiller til rådighed, 39 mill. kr., i stærkere grad bør anvendes til udligning af den forskelsbehandling, der er tilstede mellem de tre kommunegrupper. „De samme synspunkter har repræsentanter for aldersrentenyderorganisationer i provinsen og hovedstaden principielt givet udtryk for. Mindretallet mener derfor, at man allerede nu skal påbegynde udligningen, og foreslår derfor, at de 39 mill. kr. anvendes således: 20 mill. kr. anvendes til ligelig fordeling over alle tre kommunegrupper, hvorefter der yderligere anvendes 7 mill. kr. til købstæderne og 12 mill. kr. til landdistrikterne. Denne fordeling bygger på de statistiske beregninger, der foreligger for gruppe I og II (hovedstaden og købstæderne), og på en skønsmæssig beregning for landkommunernes vedkommende.

De 20 mill. kr., der fra 1. april 1954 skal anvendes til udligning mellem kommunegrupperne, og som alle partier i udvalget er enige om, svarer så nogenlunde til det forslag, som venstre og konservative allerede nu ønsker anvendt som fordelingsgrundlag.

Venstre og konservative kan derfor tiltræde forslaget om forhøjelse af rentens grundbeløb fra 1. april 1954.“